

“Europæerne drømmer om Hillary som USA’s Gro Harlem Brundtland. Får hun magten, bliver det som USA’s Margaret Thatcher” (artikel i Politiken 20/8 2007)

af CLEMENT BEHRENDT KJERSGAARD

Hillarys hårdhed kan blive hendes største styrke, hvis valget bliver afgjort på sikkerhedspolitikken. Og det gør det nok.

I 2004 tabte demokraterne, fordi de havde mange budskaber, og republikanerne kun ét. Det mener partiets spindoktor-godfather James Carville, hvis kampagneråd – til demokraterne, men det må vist have universel gyldighed – lyder: fortæl én historie, og lad de enkelte budskaber være illustrationer af den. Det lykkedes for tre år siden republikanerne at brændemærke vietnamveteranen John Kerry som en særling og en svækling og gøre alt, hvad de ønskede at sige om ham, til eksempler på det. Når Karl Rove i sit afskedsinterview siger om Hillary Clinton, at hun er »hård, vedholdende og udstyret med fundamentale fejl«, ligner det en opdateret angrebsplan, klar til brug i 2008. Som Noa Agnete Metz for nylig skrev her i avisen, opfatter amerikanerne i forvejen Hillary som en børste, og Rove arbejder videre på den karikatur: Hillary som Snedronningen.

MEN republikanerne skal tænke sig om, før de gør den anklage til princippet for deres angreb. Den traditionelle karikatur af en demokrat var jo den modsatte: den salatspisende, sandalbærende, tedrikkende og principløse vegetar-naivist. Under den kolde krig var republikanernes trumf altid spørgsmålet om, hvorvidt vælgerne turde lade sådan en sidde i Det Ovale Værelse med atomknappen inden for rækkevidde. I dag burde spørgsmålet lyde: Hvem ønsker du skal sidde i stolen, når der netop ikke længere er en magisk atomknap, der kan gøre en ende på verdens sammenfiltrede trusler? Selv hvis de fornemmer, at virkeligheden er præcis så kompliceret, vil de amerikanske vælgere alligevel langt hellere have en præsident, der er for hård, end én, der er for blød. Hellere en sherif end en prædikant.

SPØRGSMÅLET er ikke, om amerikanerne ønsker en resolut præsident, hvis sikkerheden er emne nr. et – for det gør de. Spørgsmålet er alene, om sikkerheden også dominerer i 2008. Oddsene taler for, og i så fald vil det altså være til Hillarys fordel, hvis republikanerne understreger hendes hårdhed. Da Barack Obama i en tvdebat i juli sammenlignede hende med Bush og Cheney, gjorde han hende en betydelig tjeneste, fordi han hermed placerede sig selv til venstre for Hillary på sikkerhedspolitikken.

Det var en fejl. Han slog da også omgående kontra, med løftet om at ville bombe al-Qaeda-ledere på pakistansk grund selv uden Pakistans tilladelse, hvad der fik den republikanske præsidentkandidat Mitt Romney til at erklære, at Obama på en uge var gået fra at være Jane Fonda til at være Dr. Strangelove.

MEN måske ville Dr. Strangelove klare sig ganske godt, hvis han var ude at fiske stemmer blandt de republikanske kernevælgere. For netop hårdhed er det parameter, partiets kandidater helst vil måles på. Det gælder i udpræget grad tre af favoritterne: statsadvokaten Giuliani, Vietcongfangen McCain og tv-detektiven – den endnu uopstillede Fred Thompson.

Er det, fordi de vurderer, at vælgernes kalender stadig viser 11. september, at emnet på snart syvende år er og bliver national sikkerhed? Måske. Men der er to andre væsentlige grunde. For det første, at terrordagsordenen er et sted, hvor Det Republikanske Parti står stærkt. For det andet, at disse kandidater er nogle herrer, der passer bedre i rollen som sherif end som prædikant. Og hvem vil købe en vagthund, hvis ikke der er tyve i kvarteret?

I et opgør om sikkerhedspolitikken skal demokraterne først bevise, at de tager truslerne lige så alvorligt som republikanerne. Det er midlerne, ikke målet, de er uenige i. Det er ikke let, særligt fordi mål og midler under den republikanske kanonild sammensmeltes i en moralsk test, hvor enhver nuance kun er tegn på svaghed. Demokraternes første opgave bliver at slippe ud af hippierollen. Hillary er godt på vej. Europæerne drømmer om Hillary som USA's Gro Harlem Brundtland. Får hun magten, bliver det som USA's Margaret Thatcher.

Clement Behrendt Kjersgaard er tv-vært, kommentator og grundlægger af RÆSON. Fra 5.9. er Kjersgaard vært på DR 2's nye ugemagasin, 'Clement i Amerika', der sendes fra New York og Washington.

NB: I avisen havde artiklen fået overskriften "Hillary. Brundtland af ydre. Thatcher af indre"